

عنوان مقاله:

رابطه موفقیت احیای قلبی ریوی با زمان مراجعه بیمار به بخش اورژانس

محل انتشار:

مجله طب نظامی, دوره 14, شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

امیراشکان نصیری پور – گروه مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

ایروان مسعودی اصل – گروه مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

عیسی فتحی - گروه مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

اهداف: با وجود گذشت نزدیک پنجاه سال از شروع عملیات احیای قلبی- ربوی، میزان زنده ماندن افراد همچنان ضعیف است. تحقیقات گذشته نشان داده که عوامل مختلفی بر عملیات احیا موثرند. این پژوهش با هدف تعیین رابطه بین CPR های انجام شده با ساعات مراجعه بیمار به بخش اورژانس انجام شد. روش ها: این مطالعه همبستگی گذشتهنگر روی پرونده بیماران مراجعه کننده به بخش اورژانس بیمارستانهای تامین اجتماعی استان البرز از فروردین ۹۰ که تحت CPR قرار گرفته بودند انجام شد. ۵۸۸ پرونده به روش سرشماری انتخاب شدند و دادهها به کمک یک فرم اطلاعاتی از پروندههای بیماران و دفاتر گزارش سوپروایزر استخراج شدند. یافتهها با آزمون مجذور کای و ضریب همبستگی اسپیرمن بهوسیله نرمافزار ۱۵ CPR تحلیل شد. یافته ها: به طور کلی ۲۳% CPR ها موفق و ۶۸% CPR ها ناموفق بود. بیشترین فراوانی عملیات CPR مربوط به ساعات اولیه بامداد بود. CPR ها در شیفت صبح، ۵/۲۳ شاهده نشد (۳/۹۱ و دام و در شیفت شب رخ داده بود. بین شیفت کاری و نتیجه CPR رابطه معنی داری وجود نداشت (۳–۵۱۳ و ای همچنین رابطه ای بین ساعات تعویض شیفت صبح، ۵/۲۳ شاهده نشد (۳/۹۴ و دام CPR). نتیجه گیری: بین ساعات مراجعه بیمار و عملیات CPR رابطهای وجود ندارد، اما پرداختن به سایر جوانب دخیل در امر CPR مثل ارتقای سطح مهارت کادر درمان، تشکیل تیم احیای متبحر، بازآموزی و به روزرساندن دانش و تکنیکهای پزشکی و پرستاری می تواند در برنامه ریزی کاهش CPR های ناموفق مدنظر قرار گیرد.

كلمات كليدى:

احیای قلبی- ریوی, نوبت کاری, بخش اورژانس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1735574

